

POCZCIĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 sg m con by się poczcził.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Poczęstować się, uraczyć się; przen: iż dżerży [niewiasta babilońska] kubek nápełniony plugáftwá fwego/ to ielt fáłfzow/ zwodow [...]/ podawáiąc káżdemu áby fie nápił/ áby fie poczcził/ áby mu głowá zálzumiáła RejAp 142.

Formacje współrdzenne cf CZCIĆ SIĘ.

AW, ZCh